

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Mennesket i Verden

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, University of Aarhus. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1817_306_10-intro-shoot-idm105.pdf (tilgået 05. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Den tredelte antropologi er formentlig afledt af treenighedens deling i Faderen, Sønnen og Helligånden, og forudsætningen for afhandlingens tankegang er da også Grundtvigs kristne tro. At filosofere uden tro er nemlig ifølge ham det samme "som at ville see uden Øine" (1817a, s. 134 f.). I afhandlingen "Om det filosofiske Aarhundrede" fra *Danne-Virke 1* (1816) giver Grundtvig en slags definition af sin kristelige filosofi. Med en allusion til 1 Kor 13,12 skriver han, at filosofi er "Udtryk for den menneskelige Stræben efter Viisdom ∴ fuldkommen Erkiendelse, umiddelbar Anskuelse, og med det høieste christelige Udtryk: Beskuelsen Ansigt til Ansigt" (1816, s. 110). Grundtvig kalder med et dansk ord denne stræben for "Vidskab", et udtryk, der også er gennemgående i "Om Mennesket i Verden". Vidskaben er en uendelig bestræbelse efter helhed i det jordiske liv, hvis uopnåelige mål er tilværelsens forklarelse (jf. Fibæk Jensen 1979, s. 44), hvilket i sidste instans er sammenfaldende med Guds åbenbaring. Undervejs forklares samtidig mennesket selv, der er skabt i Guds billede, men den endelige forklarelse indtræffer først i det hinsides eller ved tidernes ende. Vidskaben bør da heller ikke dyrkes for sin egen skyld, men underordnes troen: "Kun da nytter Vidskaben os, naar vi ikke attraae den *for sin egen Skyld*, men for at beskiæmme Tvivlen og styrke Troen i og omkring os" (1817a, s. 134).